

lighed til at discutere saadanne Sager med ham, og deri maa jeg søge Grunden til, at det synes, som om han har forstaaet mig anderledes. Jeg maa søge længe, troer jeg, for at finde en væsentlig Forskjel mellem hvad jeg har ytret og flere Aar forfægtet, og hvad den høitærede Finansminister har udviklet. Med Hensyn til, hvorledes der gennem Finansloven kan bevilges Tillæg til Udgifter, der ere bestemt ved Lov, da skal jeg bemærke, at det er Noget, som jeg meget vel kender saavel fra en Mængde Finanslove som fra de Statsregnskaber; jeg har været med at revidere, og hvor jeg ikke har fundet Noget at sige derimod. Den høitærede Finansminister bemærkede, at naar der er personlige Krav eller saadanne Krav, der kunne gjøres gjældende ved Domstolene, da ville disse ikke paa nogen Maade kunne tilfidesættes ved Finansloven. Deri er jeg ganske enig, men der kan jo være mange finantfelle Bestemmelser i andre Love, som ikke falde ind under denne Kategori, og som man dog af andre Grunde kunde have Anrsag til at ønske ikke at see forandrede gennem Finansloven, navnlig af Hensyn til Landstinget. Thi hvormeget man end siger, at Landstinget har den samme Indflydelse paa Finanslovens Behandling som Folkethinget, hvad der ogsaa er formelt rigtigt, faaer Landstinget dog i Virkeligheden mindre Indflydelse derpaa allerede derved, at den først forelægges i det andet Thing. Skjøndt der saaledes, som den høitærede Finansminister har omtalt, iaar er arbejdet meget raft paa Finansloven, er den dog først kommen til Landstinget, efterat der er gaaet en Uge over den Tid, som det efter Grundlovens § 24 maa ansees ønskeligt at indskrænke Rigsdagens Varighed til. — Som jeg yttrede før, kan jeg ikke andet end mene, at Rigsdagen maa have en formel Ret til paa Finansloven at stryge Udgifterne til Høiesteret; men jeg tilføiede udtryffeligt, at det vilde i Resultatet være det Samme som at negte hele Finansloven, hvilket jeg ogsaa hører er den høitærede Finansministers Mening; men deri ligger jo allerede, at jeg ikke troer, at Regjeringen i al Gemhytighed kunde vedblive at styre Staten uden nogen Høiesteret. Med Hensyn til Bevillingsparagraffen maa jeg være af

samme Mening som den ærede 2den Lands- thingsmand for 1ste Kreds (Wesfely), at den nu indeholder en dobbelt Bevilling, først paa Finansloven uden at nævne Summerne, og dernæst paany ved at henvise til en Tillægsbevillingslov. Jeg troer, at det Sidste vilde være fuldkommen tilstrækkeligt, selv for den allerstengeste Fordring paa Anviisning gennem Finansloven. Men der er allerede gjort opmærksom paa, at det ikke er Landstinget, der har fundet en saadan Paragraph nødvendig. Det har indført en saadan Paragraph paa den tidligere Indenrigsministers udtryffelige Fordring paa at faae Anviisning for det kommende Finantsaar, hvilken Anviisning Landstinget ikke vilde give gennem Bevillingsparagraffer i de særlige Love.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Det kan ikke andet end glæde mig at høre den ærede sidste Taler være fuldkommen enig med den høitærede Finansminister, forsaavidt denne udtalte sig om de Forandringer, der gennem Finansloven kunde gjøres i de bestaaende Love; thi da jeg ogsaa er enig med Finansministeren, bliver jeg saaledes enig med den ærede Rigsdagsmand, uagtet det ikke hidtil er lykkedes os ved vore directe Forhandlinger at opnaae nogen Enighed. Jeg skal ikke indlade mig paa det store Spørgsmaal, der har været Gjenstand for saa interessante Forhandlinger her i Salen. Det er kun et underordnet Punkt, jeg skal berøre. Den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet — jeg vil ikke sige klagede over, men gjorde opmærksom paa, at vedkommende Budgetter for de forskjellige separate Fonds være meddeelte med for stor Udsørlighed. Jeg skal i den Henseende bemærke, at Grunden til, at man bestandig kommer til den Mening, at det er rigtigt at optage ikke blot Summerne, men de enkelte Conti i selve Finansloven, ligger i følgende Forhold. Naar den hele Detail er givet i Anmærkningerne til Finansloven, saa kan det hælde sig, at der under Behandlingen foregaaer en stor Mængde Forandringer i den i Anmærkningerne givne Detail. Men disse Forandringer finde ikke deres Udtryk i selve Finansloven uden igjennem et Tal. I Virkeligheden kan